

ÖRÖMMÉ VÁLT DRÁMA!

Pecznyík Pál

Egykor csodás szép volt földünkön az éden,
két ártatlan ember, fürdött a napfényben.
Nem volt ott vadállat, csak szelíd és jámbor,
jóízû gyümölcsök csüngtek, gyümölcsfákon.
Legcsodásabb mégis, az volt a szép kertben,
hogy szent Alkotóját, láthatta az ember!
De nem csak láthatta, beszélhetett Vele,
szíve boldogsággal, örömmel volt tele.
Addig: - míg egy napon - halálosat bukott,
mivel tiltott fáról, egy gyümölcsöt lopott.
Hamar meg is bánta, e halálos tettét,
félelem és szégyen járta át, a lelkét.
Bár szorongást érzett, bűnös szíve táján,
de bocsánatkérés, mégsem jött ki száján.

Isten megszánta őt, nem hagyta magára,
hűvös alkonyatban, elindult utána.
Bokrok sűrűjében, hamarosan rá lelt,
furcsa öltözetben, találta az embert.
Egy zöld bokor mögött rejtőzött nejével,
fügefalevélből takolt, öltönyében.
Bár nyomta a lelkét, bűnének nagy volta,
maga helyett mégis, a sátánt okolta.

Évezredek múltán, már egy másik kertben,
a második Ádám gyötrődött hústestben!
Mivel első Ádám, édenkertben vétett,
a második Ádám, ömiatta vérzett!
Golgota oltárán, az Isten áldozott,
de Fia: harmadnap, élővé változott!
Lám így vált örömmé, a szomorú dráma,
bűnbánó: rád is vár, Isten szent országa!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2008. X. 22.